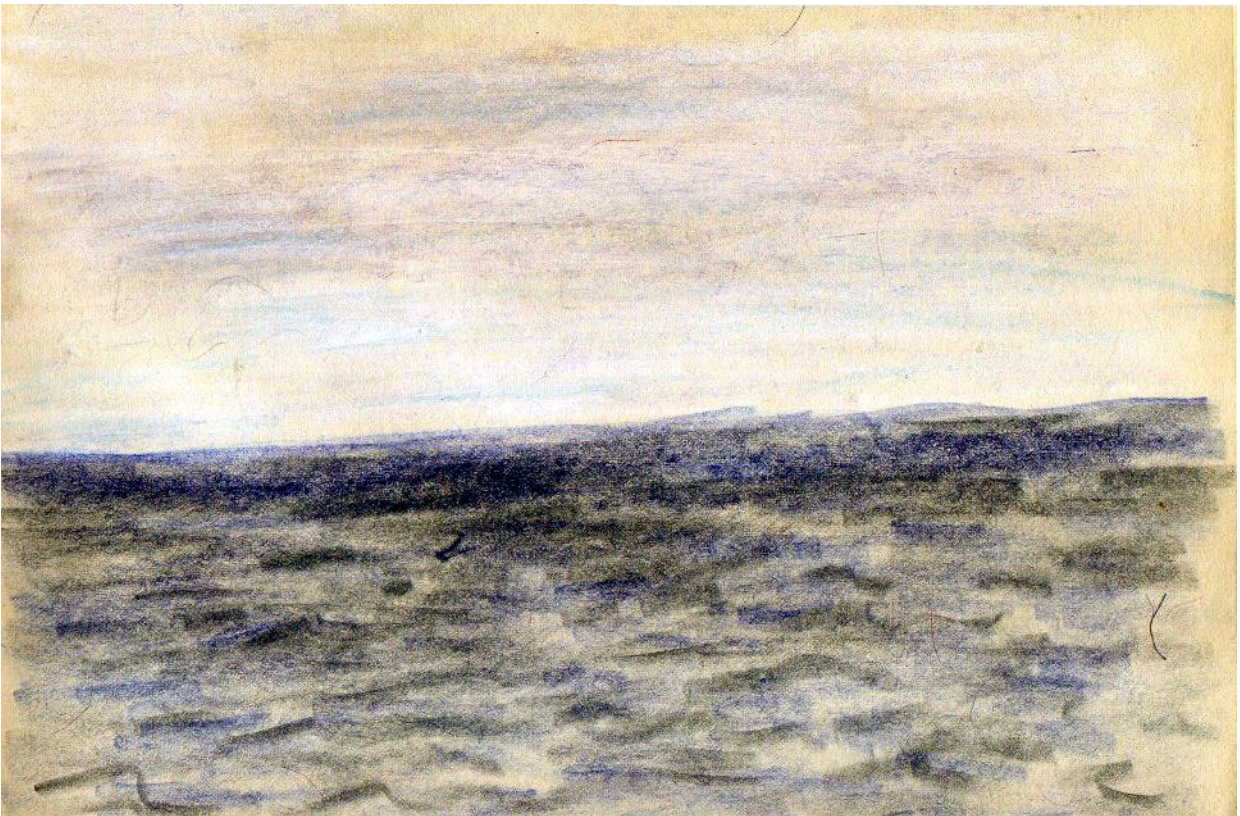

Jumon merietymologisen tutkimusaseman toimituksia N:o 550:

*Aseman ansioituneen tutkijan dosentti teol.tri. J. Impan
seikkaperäinen selostus tutkimusretkeltään Atlantin valtamerellä
Möhkökalojen nykyisten elinpiirien selvittämiseksi, joissa on epäillyt
tapahtuneen joitakin huolestuttavia muutoksia*

Atlantin valtamerelle suuntautunut tutkimusmatkani anno Domini MMIII pyrki selvittämään lähinnä Möhkökalojen käyttämien merivirtausten muutoksia.

Lähdin Ph.Dr. Coronan henkilökohtaisena lähettiläänä kiitollisin, mutta myös hieman pelokkain mielin: maailma on muutosten tilassa.

Henkisesti valmistauduin tehtävääni istumalla kokonaisen päivän lintulaivassa ja meditoimalla varpaitani, jotka nyt joutuisivat eroon rakkaasta maankamarasta.

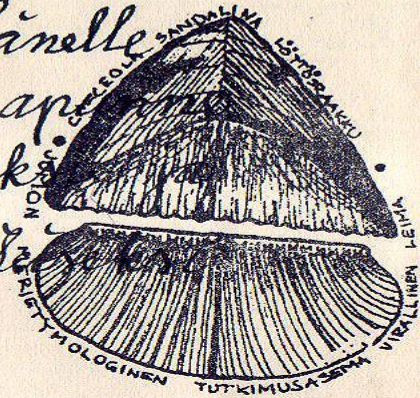
Ph.Dr. Coronan lähete ja valtuuskirja oli seuraavanlainen:

Tämän haltia on Jumon Merietymologisen Tutkimusaseman tutkija-Dos. Tutkimusmatkalla Möhkökalojen käyttämien merivirtausten muutosten selvittämiseksi Atlantin Valtamerellä. Toivomme Teidän antavan Hänelle kaiken tukenne ja apunne tehtävän onnistumiseksi ja Meidän Kaikkien yhteiseksi menestykseksi!

24.4.2003 J.M.T. p:sta Ph.Dr. Corona

ja tietysti tutkimusaseman arvostetulla Löttöstraakku-leimalla varustettuna.

Tämän haltia on
 Jumon Merietymologisen
 Tutkimuskeskuksen Tutkija-Dok.
 tutkimusmatkalla
 möhkökalojen käyttämien
 merivirtausten muutosten
 selvittämiseksi Atlantin
 Valtamerellä. Toivomme
 Teidän antavan Hänelle
 kaiken tukenne ja apun
 tehtävän onnistumiseksi
 Meidän Kaikkien yhteisen
 menestykseksi!

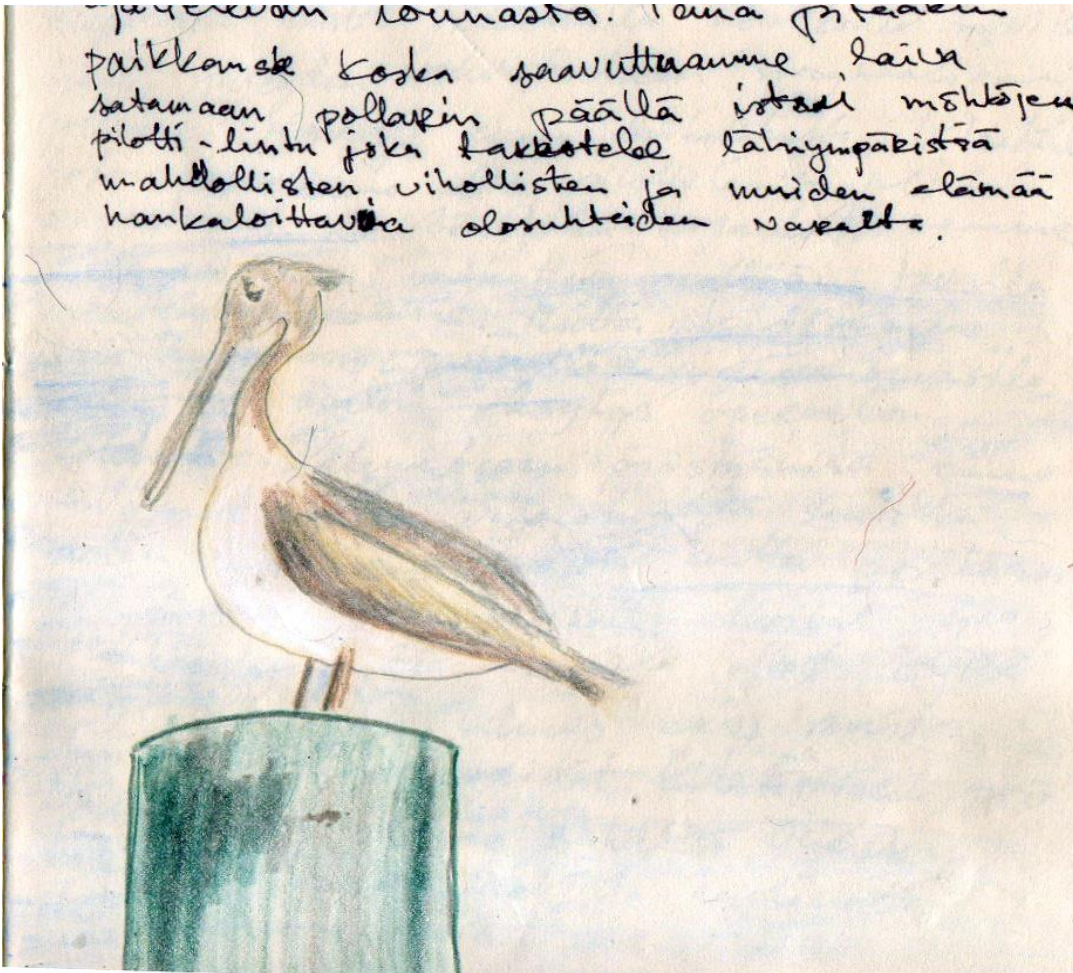

27.7.2003 J.M.T. p:sta Ph.D. Corona

Möhkökalajahti, muistiinpanoja tutkimuspäiväkirjasta

Sen jälkeen kun olimme tehneet yrityksiä näköhavaintoihin ilmasta käsin onnistumatta, saavuimme saareen, jossa perimätieto kertoo möhkökalojen kääntyvän koilliseen päin ja ajattelevan lounasta. Tämä pitääkin paikkansa: kun saavuimme laivasatamaan, pollarin päällä istui möhköjen pilotti-lintu. Sellainen tarkastelee lähiympäristöä

mahdollisten vihollisten ja muiden elämää hankaloittavien olosuhteiden varalta.

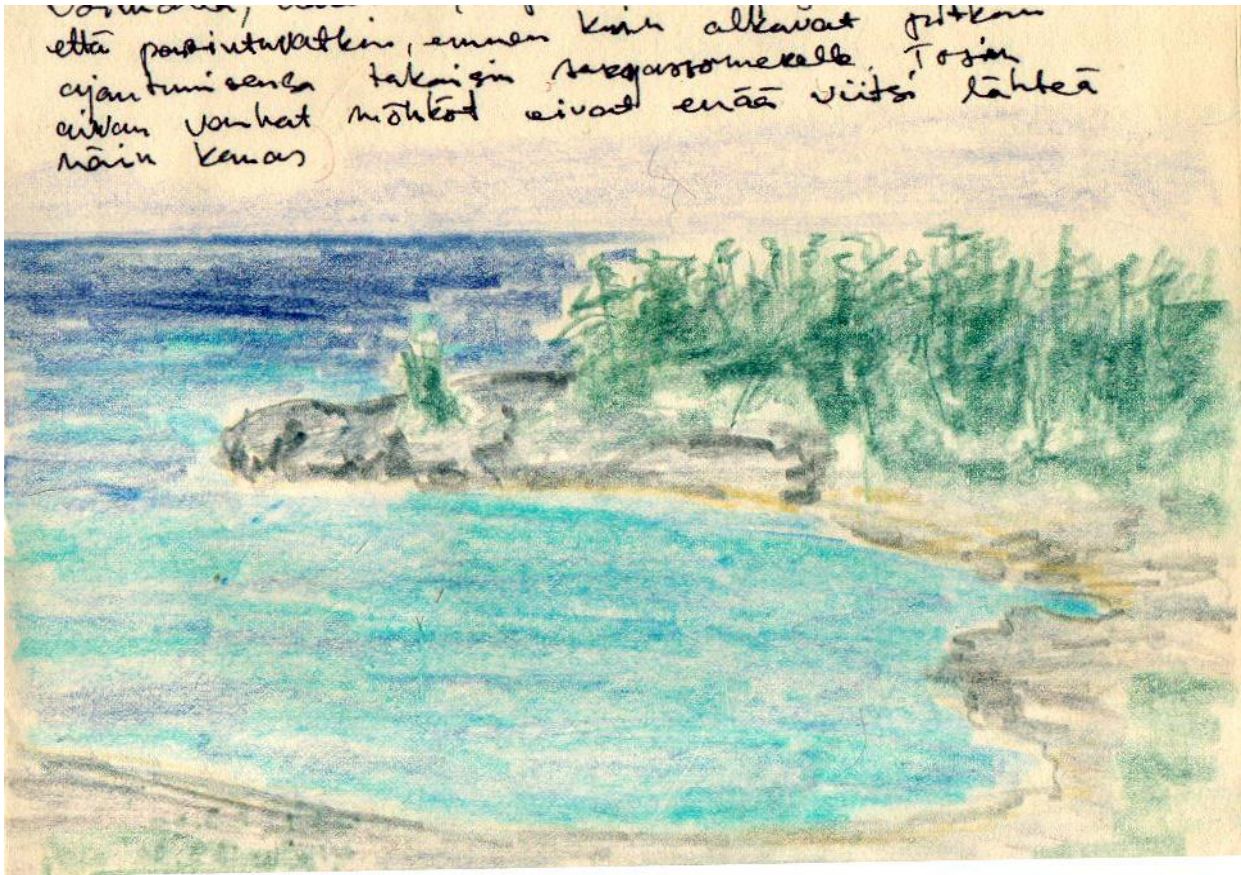

5.4.

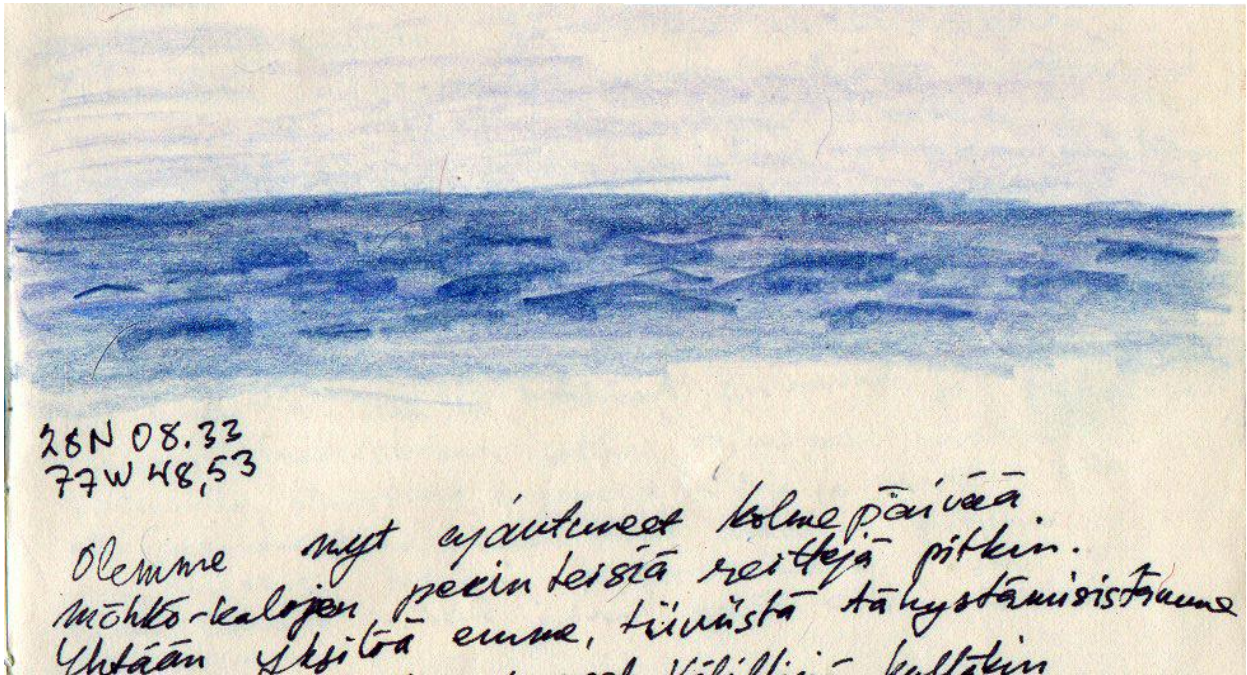
Valmistaudumme retkelle ajautumaan merivirtojen mukana saadaksemme selville, vieläkö samat merivirrat ovat nk. *high way* möhkökaloille ja/tai kuinka paljon ne ovat muuttuneet. Satamassa ollessamme huomasimme - oleiltuamme usean päivän samassa paikassa - kuinka oleilumme oli huomioitu. Möhkökalojen tiedustelujärjestelmä koostuu pääosin telepatiasta, mutta pitemmillä matkoilla se tarvitsee

linkki-yhteyden vahvistaakseen singnaaliaan. Sellainen ilmestyi kuin taikaiskusta taas lähistölle, joten arvelimme, että pilottilintu oli raportoinut meistä. Joka tapauksessa emme anna sen vaikuttaa millään tavalla varustautumiseemme. Mutta käydessämme ilmoittautumassa paikallisille viranomaisille joudumme oudon eksytysoperaation kohteeksi: rakennukseen päästyämme emme tapaa yhtään viranomaista saatikka muitakaan ihmisiä, mutta poiskaan ei pääse, vaan hissit alkavat ajaa tauotta emmekä löydä pois ollenkaan. Vihdoin eräs ystävällinen naisihminen ohjaa meidät kädestä pitäen ulos.

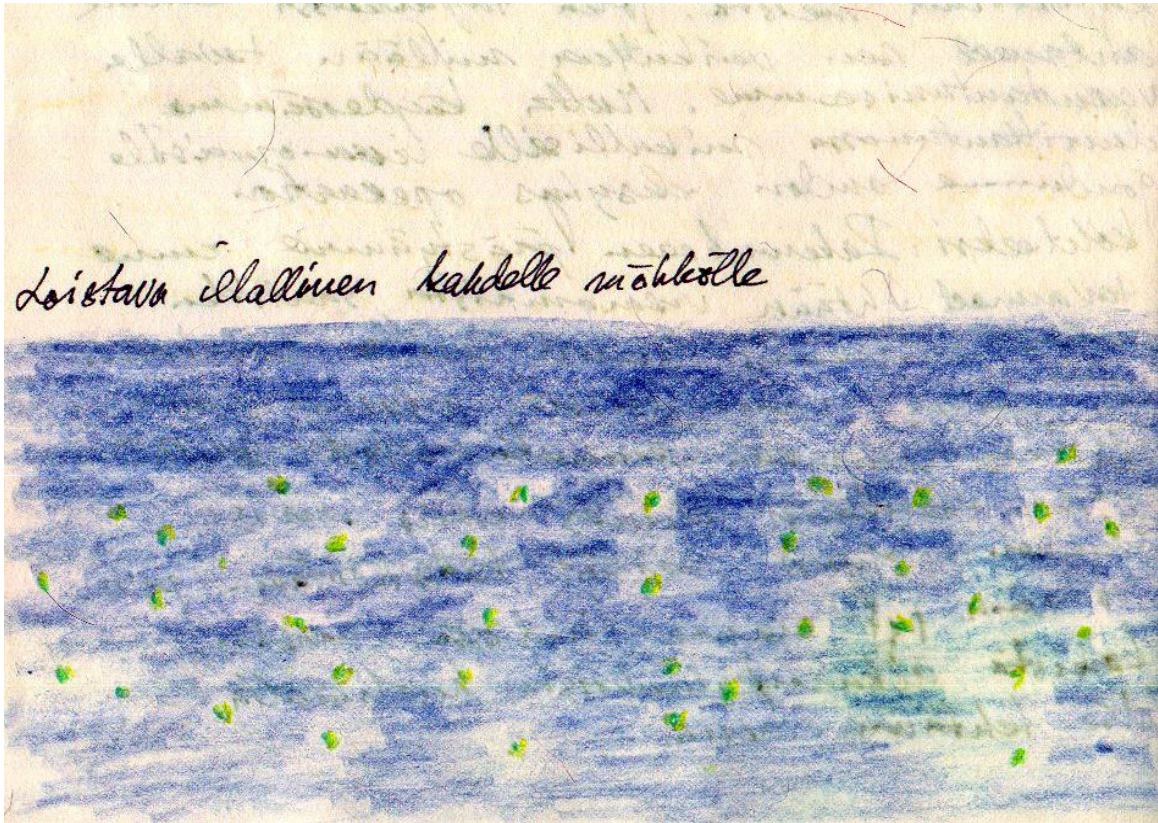
Tutkimusretkikuntamme on nyt oleillut kaksi päivää Bermudan saarella. Aika on mennyt analysoidessa aikaisempia löytöjä ja järjestellessä tutkimuslaitteistoja ja muuta välineistöä. Kolmannen päivän aamuna, muiden dosenttien lähdettyä polkupyörillä tekemään etnograafisia tutkimuksia saaren muihin osiin, sain telepaattisen viestin möhkökaloilta ja läksin kävellen noin kolmen kilometrin päähän tutustumaan möhköjen kääntopisteeseen. Se sijaitsee saaren pohjoispuolella Ferry ranchissa, jossa on aivan upea lahden pohjukka ja joka loistaa mitä kauneimmalle turkoosille. Täällä möhköt huilaavat ja tarkistavat ajautumislaitteistojaan, jotka toimivat mielen voimalla; ilakoivat, tapaavat tuttuja ja saattaa olla että pariutuvatkin - ennen kuin alkavat pitkän ajautumisen takaisin Sargassomerelle. Tosin vanhat möhköt eivät viitsi lähteä aivan näin kauas.

No niin, nyt olemme kuitenkin lähdössä viimein - kaikista alkuhankaluuksista huolimatta - itse tehtävän pariin.

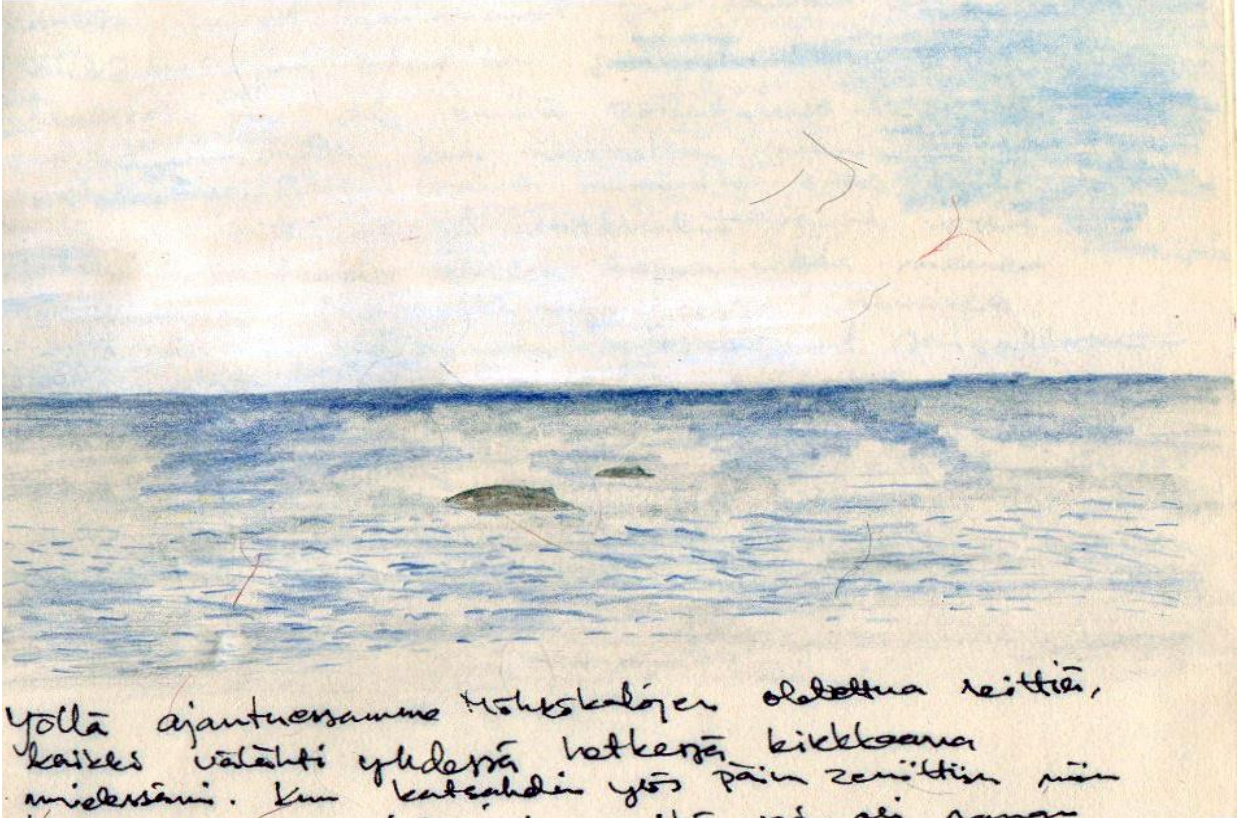
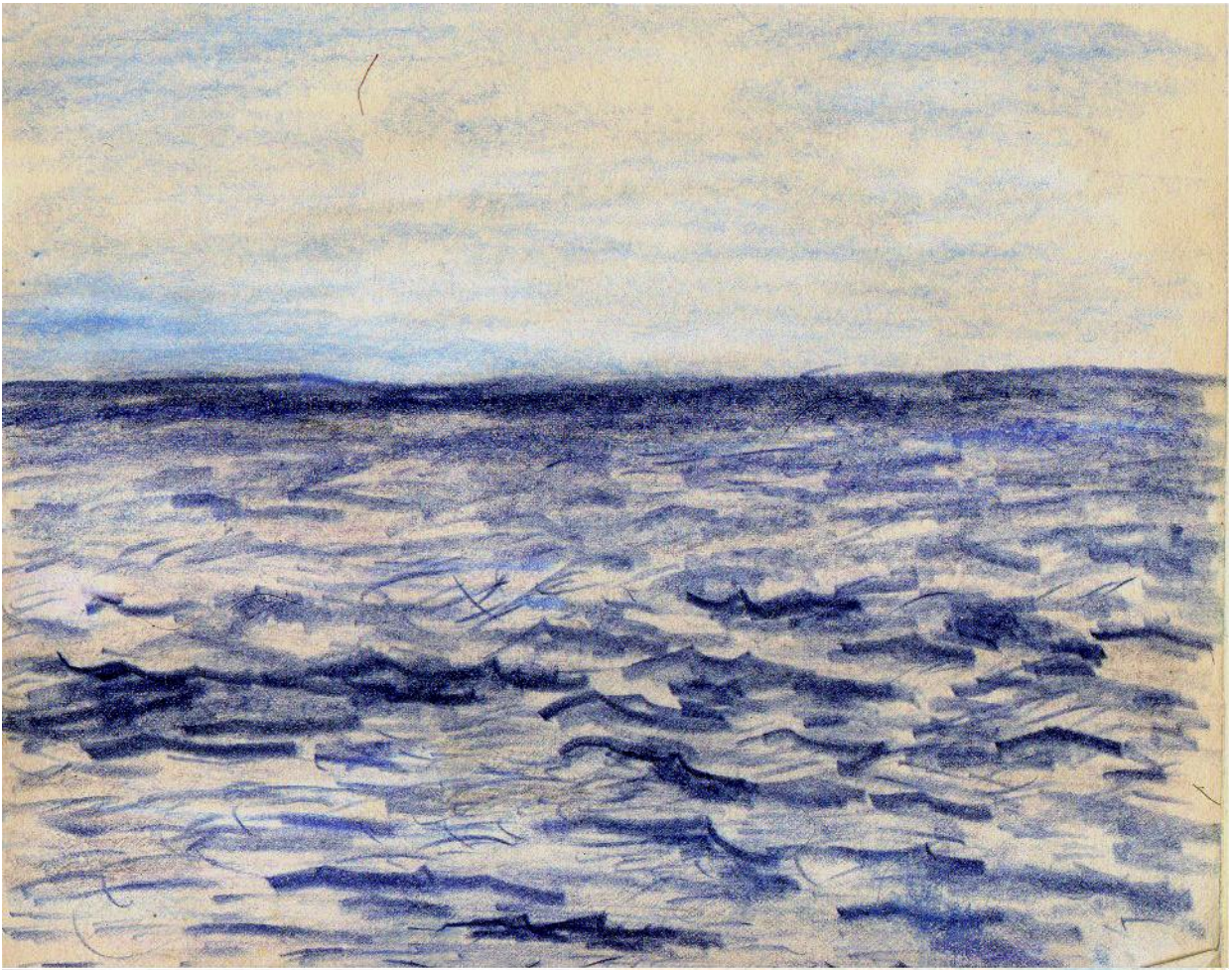

Olemme nyt ajautuneet kolme päivää möhkökalojen perinteisiä reittejä pitkin. Yhtään yksilöä emme tiiviistä tähystelystämme huolimatta ole havainneet. Välillisiä viitteitä kylläkin, kuten loistavia planktooneita, joita möhköt kutsuvat loistaviksi illallisiksi. Ne alkoivat heti Golf-virran jälkeen, piirrämpä jälkeensä autenttisen kuvan niistä. Golf-virta on muuten saanut nimensä möhkökalojen mieliharrastuksesta *ajautua-golfista*, jota pelataan siten, että pallo pysyy paikallaan ja vesi liikkuu ja säännöt vaihtelevat.

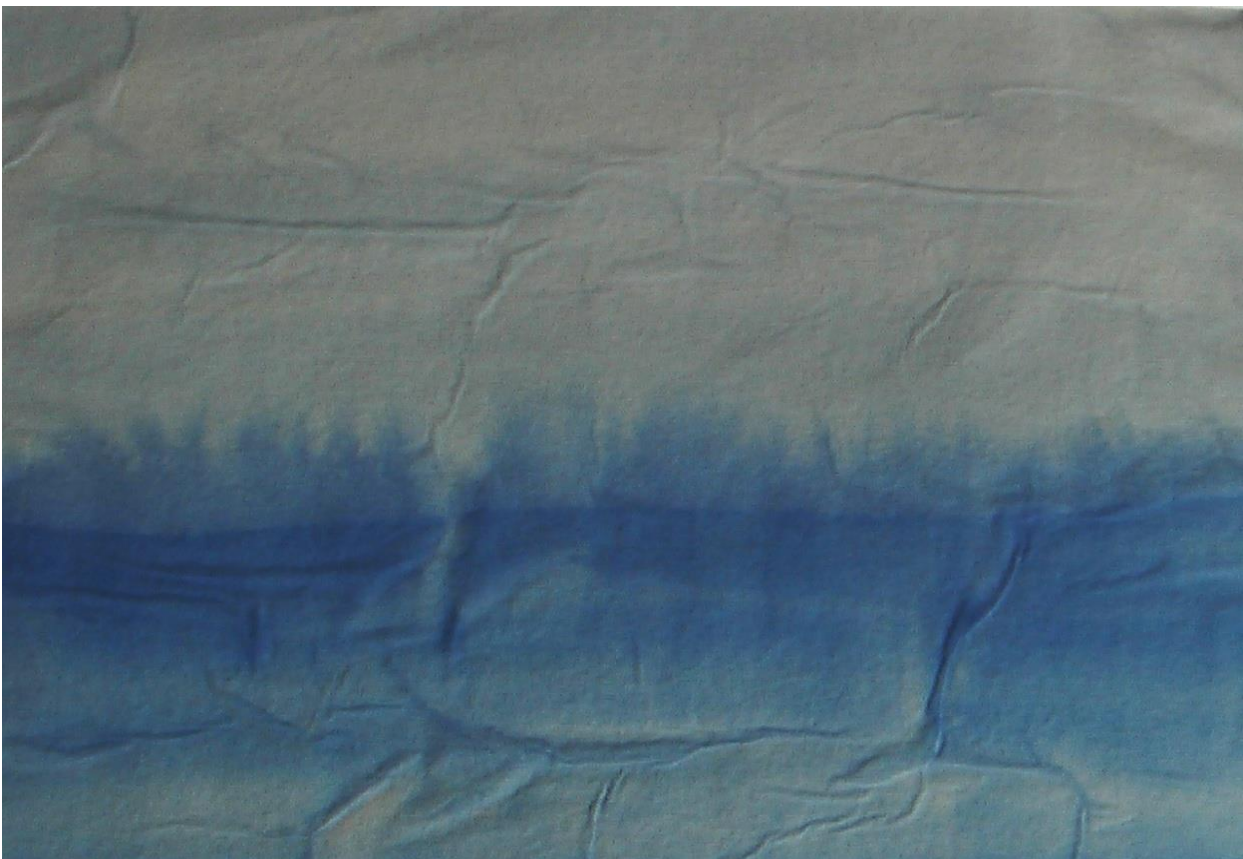
Tässä se jälkeinpäin piirretty autenttinen kuva.

Niin sitä luulee kaikennäköistä ja sitten joutuu perumaan sen. Nyt olemme matkanneet jo puoliväliin Bermudan ja Azorien välillä. Samaa reittiä, jota ankeriaat vaeltavat ja toden totta myöskin möhkökalat (näiden kahden lajin välillä on pakko olla jokin yhteys), kuten seuraavista kuvista käy ilmi:

Yöllä ajantunsaamme Hõhtskalogen olettua reittä,
 kaiket välähti yhdessä hetkessä kikklaama
 mieksäni. Kun katsahdin yös päin zenittäin min
 i... ..

Yöllä ajautuessamme mähkökalojen oletettua reittiä kaikki välähti yhdessä hetkessä kirkkaana mielessäni. Kun katsahdin ylöspäin zeniittiin huomasin, että virta joka meitä vei, oli saman suuntainen kuin linnunrata, mikä ei voi olla pelkkää sattumaa. Pitäneekin miettiä, mitä yhteyttä möhköihin on linnuilla tai maidolla tai maitotiellä. Kun keli oli moinannut, sain lisää todisteita. Pieni delffiini-parvi kävi ilahduttamassa meitä. Se, että yöllisen linnunrata-huomion jälkeen tuli niin tyyntä, että saan rauhassa tehdä muistiinpanoja ja sitten tämä delffiinien joukkoesiintyminen – tämä ei voi olla pelkkää sattumaa. Joten olen taas saanut uusia todisteita siitä, että möhkökalojen levinneisyys on suurempi kuin tähän asti on luultu.

28N 08.33 77W 48.53, tähän näyttää roiskuneen hieman vettä yli laidan.

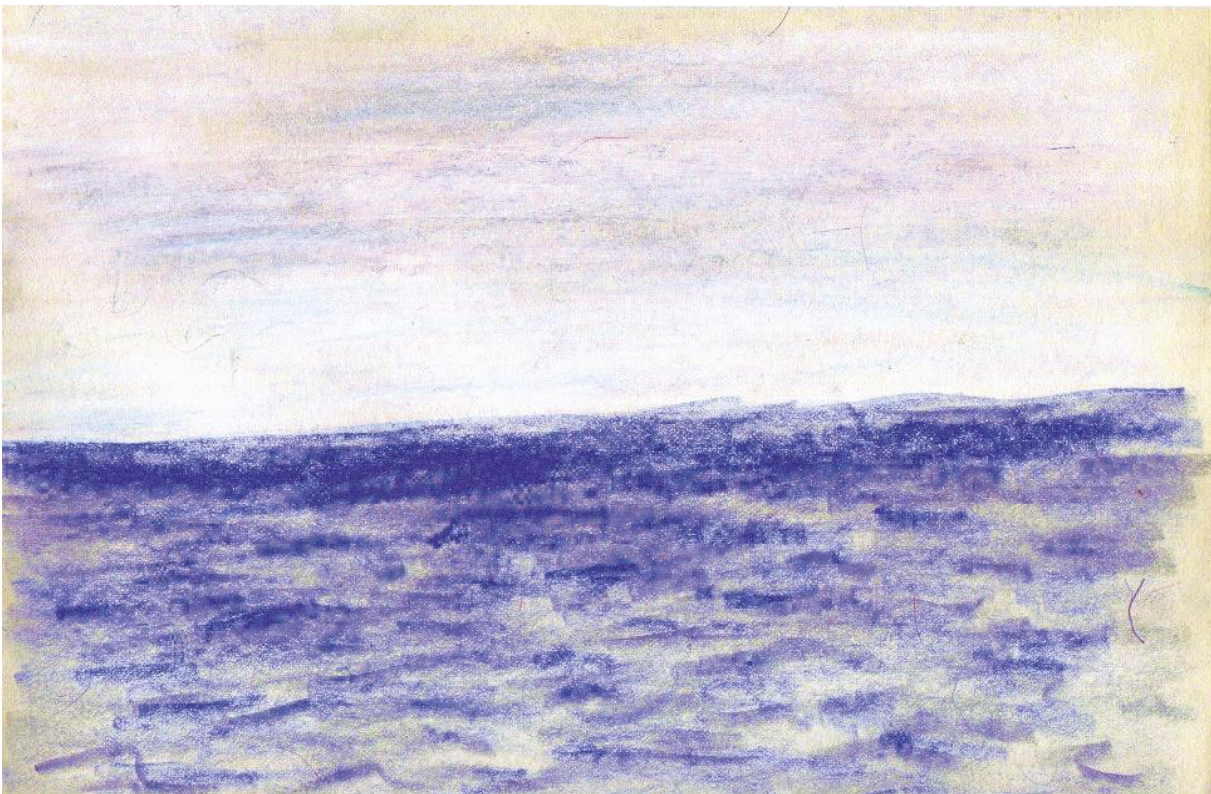

Nyt on enää päivän matka Azorelle ja kaikenlaiset havainnot puoltavat sitä, että möhkökalojen alue on jäänyt taa. Loistavaa illallista ei ole enää näkynyt pariin päivään. Tämän kun mainitsin, niin tutkimusasistenttini dosentti Evitskogista mainitsi, että kyllä niitä on näkynyt ja varsinkin viime yönä. Jotenka teoria alueen loppumisesta menee harkintaan. No, joka tapauksessa viimeiset neljä päivää meitä on sulostuttanut seurallaan lukematon määrä delffiinejä tehden kaiken maailman uimaliikkeitä, ilmeisesti yrittäen viestittää jotain, jota emme ole vielä onnistuneet purkamaan. Mutta tutkimustyö jatkuu ja toivottavasti tulee pikaisia tuloksia - muutenhan maisemakuvilla ei ole mitään todistusarvoa.

*Pojat uimassa keskellä
tyynää valtameriä*

Dosentit pulahtivat vilvoittelemaan kun sää salli.

Postmökkäällisiä kommentteja:

Loistavan illallisen lisäksi huomioitavaa oli, että samalla seudulla ja samansuuntaisesti liikkui tai liikuttui eläimistöä, jota kutsutaan Portugalin sotalaivastoksi. Pienellä purjeella varustautuneina ne liikuttuivat nopeammin kuin möhköt, joten ilmeisesti ne toimivat viestinviejinä tai jotain. Myöskin jotain mystis-maagista on tavassa, jolla ne kerääntyvät yhteen ryppääksi, sitten taas hajoten. Ilmeisesti kysymyksessä on jonkinlainen kokous, käskynjako tai sitten spontaanisti alkaneet hipat. Toivoisinpa, että oppisin kommunikoimaan heidän kanssaan, niin moni salaisuus selviäisi ja saattaisi auttaa tutkijaparkaa pitkällä ja vaikealla tiellä ja saattaisi olla todella hauskaakin.

Tätä tulee miettiä tarkasti.

Dos.kapteenimme Yrjö.

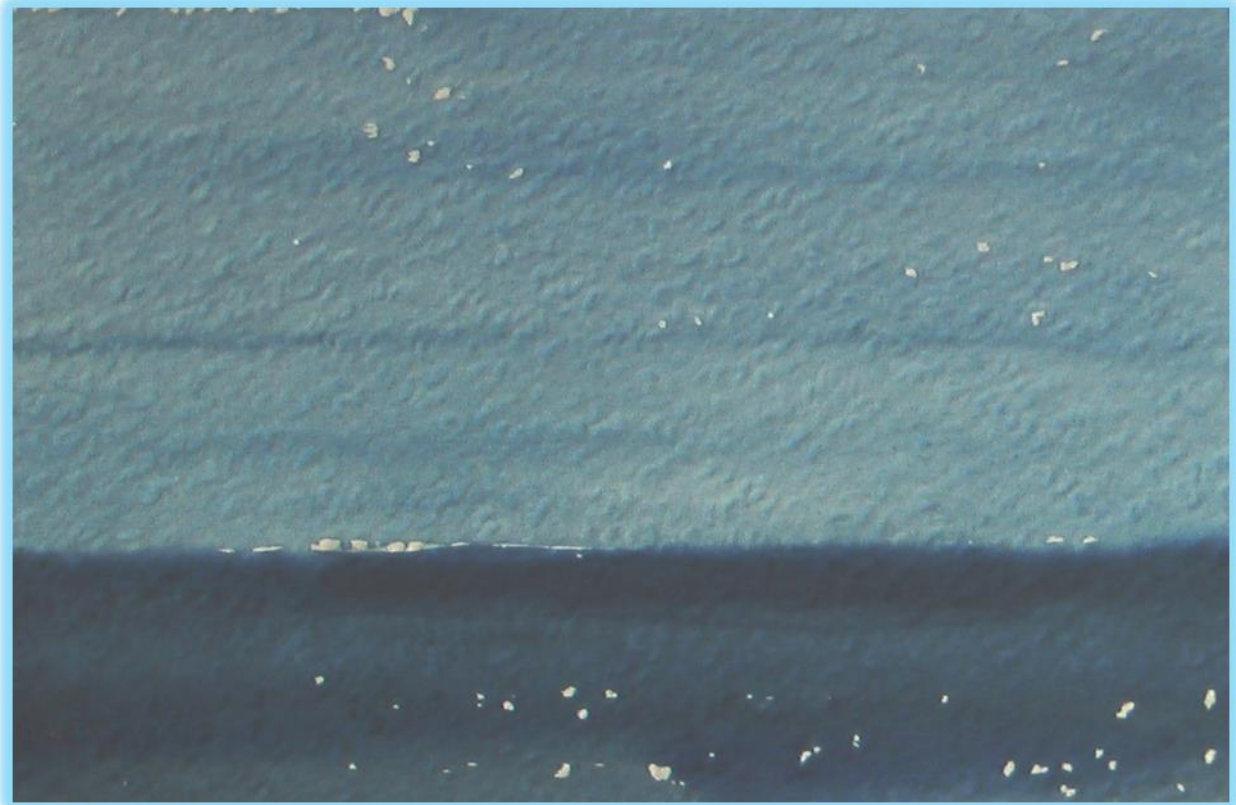
Jumon merietymologisen tutkimusaseman dosenttien piirissä on jo vuosia tutkittu möhkökalan elintapojen heijastumista kulttuurin kehitykseen ja symboliarvoa luoville voimille, jotka pyrkivät saattamaan maailmankaikkeuden harmoniat kuntoon.

Möhkökalat elävät Sargassomeressä ja ajautuvat merivirtojen mukana pinnalla kelluen. Ruoka siilautuu suuhun ja jatkaa omaa kiertokulkuaan kosmisessa karusellissa. Huomioitavaa on, että möhkökala ei eväänsä liikauta minkään asian puolesta eikä vastaan, saatikka sitten ruokansa eteen. Möhkökala on ollut esimerkki maa-planeetan suurissa uskonnoissa (ei kynnä ei kylvä). Pääasiallinen toiminta kattaa yöllä tähtien tarkkailun ja päivällä pilvien katselun ja niistä tehtävän johtopäätösten ketjun, joka loppuu tarkalleen siihen.

Sen takia olikin hyvin haasteellista varustaa retkikunta tarkkailemaan merivirtausten muutosten vaikutusta möhkökalojen toimintaan ja takajatuksena oli hivuttautua mukaan heidän elämäänsä kellumaan ja yrittää sillä keinoin selvittää möhkökalojen henkistä maailmaa, mahdollista ideologiaa, jos sitä on, ja kuinka se erkanee tutkijoiden luomasta mielikuvasta.

Kaikista ponnisteluista huolimatta kontaktia heihin ei saatu, mikä olikin odotettavissa eli teoria piti kutinsa: *möhkökalat eivät katso tarpeelliseksi selittää mitään.*

Eräitä muistiinmaalauksia reitin varrelta:

Kuten kuvista käy ilmi, todistusaineisto tukee selvästi tutkimukselle asetettuja hypoteeseja eli *möhkökalat eivät katso tarpeelliseksi selittää mitään.*

